

զրել, Բաւական է պոքրան միայն ասել, որ ամենամշուառ աղքատ կինը,
 «ինձ ևս Աստուած ողորմած է, զեւ ևս երեք օրուան հաց ունիմ ուտելու»
 ասելով իւր ճակատի զարդերից երեք հատ ոսկի գանձանակն է արկանում:
 Ընթերցեալ. ԱՐԵԻ:

ԻՄ ՄՕՏ ԵԿ:

Դու մի՛ գար իմ մօտ բաղդի բոպէին,
 Ես չեմ կարօղ քեզ հասկանալ ընաւին,
 Քեզ պատասխանել, մասնակից լինել
 Ձեմ կարօղ իմ մէջ ես ոյժեր գտնել:
 Քո բազմակոհակ աղբիւր զեղեցիկ
 Սասկածիս լնջնով կթունաւորեմ:
 Քո լաւ, առաջին, հոտաւետ ծաղիկ
 Անզգուշութեամբս կըռնչացնեմ:
 Իսկ եթէ այրօղ, խեղդօղ վշտի դէղ
 Զգայուն կուրծքումդ հրդեհ գոյացնէ,
 Եթէ ցաւ, անձուկ մթին ամպի պէս
 Քեզ ամենուստեք կշրջապատէ,
 Եւ տանջանքի տակ ընկած վհատած,
 Քեզ ոչինչ նեցուկ չգտար ուրեք,
 Մի բոպէ հանգիստ զուր կլինիս պտուած,
 Դու այն միջոցին, ընկեր, իմ մօտ եկ:

Իշխան Բաղրամյան:

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻԻՆ.

Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց, Քանի դար է, որ իւրաքանչիւր տա-
 րի կտօններ Քրիստոսի Յարութիւնը, բայց պիտի գայ արդեօք այն փա-
 փագելի և գերերջանիկ օրը, երբ մենք յարուցած լինելով բարոյապէս ըն-
 կած զրութենից, արժան և իրաւ տօնել կարօղանանք Փրկչի յարութիւնը,
 սիրելով Նորան. որովհետեւ Տէրը ինքն կասէ. «Եթէ ինձ կսիրէք, իմ պա-
 տուիրանները պիտի պահէք. ով իմ պատուիրաններս կպահէ, նա է ինձ սի-
 րօղը»: Սակայն մեր անգաղար լնջամութիւնը, խաբէութիւնը, զրախօսու-
 թիւնը, ետականութիւնը, անարգ նախանձը, արծաթսիրութիւնը, ապերախ-
 տութիւնը և այլն և այլն, Յիսուսի սէրի և յարութեան նշաններ կարօղ են մի-
 թէ համարվել թէ Յիսուսի բոլորովին մահացած թաղված լինելը մեր սրտե-
 րում: Արեւմտեան թող զարձեալ և կրկին և միշտ ցանկանք, որ Քրիստոս յա-
 րութիւն առնէ մեր մէջ և լինի մեզ հետ իւր շնորհով, նախապէս մեզ
 պատրաստելով լինելու Նորա հետ մեր սէրով: